

UFO FORUM

• FORUM FOR NORSKE UFO-FORENINGER OG INTERESSERTE •

ARBETSGRUPPEN FOR UFOLOGI

UTGITT AV

NUFOC

NORSK UFO CENTER*

Postboks 2119, 7001 Trondheim, Norway.

NR. 2 • INNHOLD • 1976

- * REGULERT SAMARBEIDE MELLOM FORSVARETS
OVERKOMMANDO OG NORSK UFO CENTER FRA 1976
 - * "HØYBLOKKER I U S A FOR 1000 ÅR SIDEN
 - * UFO-GALSKAP OVER AMERIKA
 - * INTELLIGENTE SIGNALER FRA VERDENSROMMET
NASA GJØR ALT FOR Å HEMMELIGHOLDE DETTE
 - * TELEPORTASJON ? FLYGENDE TAILERKENER ?
 - * NOEN INNTRYKK ETTER EN UFO-KONGRESS
 - * D E N H U L E J O R D
 - * MYSTISKE HULL I ISEN PÅ GLOMMA
- m.m.

UFO = Uidentifiserte Flygende Objekter

NORSK UFO FORUM

Nr 2 - 1976, Fjerde årgang

UTGITT AV

Norsk UFO Center Trondheim

POSTADRESSE/BESTILLINGSADR.

Postboks 2119,
7001 Trondheim

POSTGIROKONTO NR.:

34 69 57

ABONNEMENTSPRIS PER ÅR:

Kr. 40,- inklusive
"RAPPORTNYTT"

UTKOMMER MED:

5 nummer per år + pluss
Rapportnytt å 5 nummer =
10 separate utg. i året.

REDAKTØR:

K Stenødegård

EKSPEDISJON OG REGNSKAP:

Astrid Svelmoe, postboks
3419, 7001 Trondheim

STENSIL:

Anton Lidstrøm

RAPPORTNYTT er UFOFORUMS
separate rapportutgave, og
denne er inkludert i abon-
nementsprisen.

RAPPORTNYTT redigeres og
utsendes av NUFOC Bergen.
Adressen er:
Postboks 1155, 5001 Bergen
Redaktør: Finn W Kalvik.
Postgiro: 3 07 08 10

RAPPORTNYTT BESTILLES VED
å sende inn kr. 20,- til
ovennevnte postgirokonto
og adresse (Bergen !)

Vær spesielt oppmerksom på
at fra og med 1976, må UFO
Forum bestilles hos Trondheim,
mens Rapportnytt bestilles
hos avd Bergen.

REDAKSJONELT

Det finnes nok de som snart vil komme til å spørre - hvis de ikke allerede har spurt - (i det minste seg selv) om hvor det blir av NUFOC's forskningsresultater. Vi snekker jo mye, og, faktisk med rette, om våre evner på dette punkt, og vi vil nok bli avkrevet resultatene før eller senere... Som kjent ligger forskning av denne art på to hovedplan - 1) feltundersøkelsene, som skal framskaffe primære data, (som vi kaller dem), og 2) den videre bearbeidelse av materialet fra feltforskerne (sekundære data).

Feltundersøkelsene er selvsagt avhengige av at noe skjer, men når det gjelder den videre bearbeidelse ved forskningsseksjonen så foreligger det allerede et tilstrekkelig materiale fra årene 1973 og utover til at dette materialet kan gjøres til gjenstand for bearbeidelse etter de retningslinjene vi har trukket opp.

Men det er en kjent sak at alt tar sin tid. Så også dette. det er tale om en ganske svær oppgave, men arbeidet er i gang og resultatene vil således foreligge etter hvert. Av forståelige grunner kan heller ikke Forskningsseksjonen arbeide på heltid..

I denne sammenheng vil vi for ordens skyld likevel vise til den nå så berømte "13. mars-saken", som er et utmerket eksempel på at seriøs og kompetent forskning utføres av våre folk, og at dette arbeidet er tidkrevende. Som de fleste vil huske fant observasjonen sted den 13 mars 1974, og bearbeidelsen av materialet har pågått praktisk talt fram til i dag.

At det har tatt tid før vi kunne presentere konkrete resultater fra forskningsseksjonen skyldes også den omstendighet at slike resultater må leveres samlet for det enkelte bearbeidelsesområde. Dette gjelder f.eks statistikker, grafiske framstillinger osv..

Som sagt - det arbeides på alle avsnitt, og resultatene vil bli framlagt så snart tiden er inne.

-----*

UFO FORUM ER LESERNES EGET BLAD !

REGULÆRT SAMARBEIDE MELLOM FORSVARETS OVER-
KOMMANDO OG NORSK UFO CENTER FRA 1976

Den 16 januar 1976 bekreftet Forsvarets overkommando, ved oberetløytnant Helseth, at et nærmere definert samarbeide mellom overkommandoen og Norsk UFO Center er formelt i orden fra og med denne dato, og at dette nå kan offentliggjøres.

Det er avdelingsleder Elbjørg Fjeldberg, NUFOC Østlandet, som har forhandlet med FO i denne saken, og som har fått brakt avtalen og dens formelle bekreftelse vel i havn.

Da samarbeidets nå fastsatte former krever en viss tillempling og regulering av NUFOC's rapporteringsrutiner, er et sirkulære sendt ut til samtlige avdelinger, med en redegjørelse for disse moderate endringer i de tidligere rutiner. For ordens skyld skal vi her minne om sirkulærets tekst på dette punkt:

1. NUFOC ØSTLANDETS FELTFORSKERE skal konsekvent sende sitt rapportmateriale til avdelingens ledelse på Lillestrøm - og i k k e som tidligere til Rapportsentralen i Bergen.

Avdelingsledelsen på Lillestrøm skal på sin side omgående lage det nødvendige antall kopier av materialet, og sende o r i g i - n a l e n til Rapportsentralen, Bergen, med kopi til Forsvarets overkommando. Minst en kopi skal beholdes.

2. NUFOC Sørlandets folk går fram på samme måten som under pkt 1, når det gjelder denne avdelings rapportmateriale. Originalene sendes Rapportsentralen i Bergen, en kopi går til Forsvarets overkommando, og minst en kopi beholdes ved avdelingen.
3. Nøyaktig det samme gjelder for rapportmateriale som framskaffes av NUFOC Trondheim, og NUFOC Bergen (her Vestlandet).

Meget viktig er det god å merke seg at KUN UTVALGTE RAPPORTER skal sendes til Forsvarets overkommando. Man skal i k k e sende mer eller mindre vage nedtegnelser om lys som rører seg på natthimmelen og den slags. Det har nemlig ingen hensikt. Vi har overlatt til den enkelte avdelingsleder å foreta den utsiling som her er nødvendig, noe som ikke skulle være noe problem.

Betydningen av feltforskning og etterkontroll - dokumentasjon av primære og sekundære data - vil således bli ytterligere aksentuert i og med våre forpliktelser via a vis overkommandoen. Der klassifiserer man saker som dette etter viktighetsgrad (for FO), i kategoriene A og B. Kategori A oppbevares i 20 år, B i 5 år En rapportes betydning vil selvsagt i meget stor grad bestemmes på bakgrunn av dens dokumentasjon. (Jfr Dr. Hynes klassifikasjonssystem, med dokumentasjon og merkværdighetsgrad.)

Det er vel næsten unødvendig å peke på at samarbeidet med det norske forsvar er et framskritt som hittil savner sidestykke i ufo-arbeidet her hjemme, vel også i hele Skandinavia.

over til neste side.

Da vi naturlig nok venter oss svært meget av dette samarbeidet i tiden som kommer, henstiller vi til hver især av våre medlemmer og representanter å gjøre sitt absolutt ytterste for å ivareta denne store landevinning, med tanke på å oppnå maksimale resultater og å vise seg overkommandoens tillit verdig.

Som er generelt vilkår for den inngåtte avtale setter FO at enhver sak som håndteres av NUFOC, og med virkning utad, må omgås på en absolutt seriøs og sannferdig måte - i særdeleshet i de tilfeller hvor overkommandoens navn trekkes inn. Alle må være klar over at avtalen kan sies opp fra FO's side dersom man blir vitne til noen form for uforstandig omgang med rapportmateriale, og som kan slå tilbake på FO. Dette er salvsagt meget forståelig.

Det kan forekomme at spesielle rapporter som via NUFOC kommer FO i hende blir helt eller delvis hemmeligstempelt av overkommandoen. Dette av alminnelige sikkerhetshensyn, og ikke noe annet. NUFOC vil i så fall få beskjed i hvert enkelt tilfelle, og beskjeden må i høyeste grad respekteres.

Så får tiden vise hva som eventuelt vil komme ut av vårt samarbeide med Forsvarets overkommando på det praktiske plan.

-----"

ENDA ET VELLYKKET MØTE AVVIKLET HOS NUFOC ØSTLANDET

Søndag den 25 januar i år avholdt NUFOC Østlandet sitt andre store fellesmøte i Lillestrøm. Møtet, som startet kl 1430 ble denne gangen ledet av Kåre Elvik.

Under sakslistens punkt 1 diskuterte man framtidig nærkontakt, og det ble framsatt forslag om å avholde møter som dette to ganger årlig, hvis ikke spesielle tildragelser skulle tilsi ekstra-møter.

Punkt to tok for seg en meget interessant sak, nemlig muligheten for en nordisk UFO-kongress i Norge til sommeren - evt neste sommer. Ideen stammer opprinnelig fra Danmark og NUFOC Øst har ikke nølt med å følge opp den interessante tanken. En komité på fire medlemmer ble nedsatt for å utrede saken. Interessen for tiltaket var på topp hos samtlige av de frammøtte. Under tredje og siste punkt på sakslisten - "eventuelt" - kom Eldar Bråten, Forskningsseksjonen, Kongsvinger fram med et ønske om bredere ekspertise innen NUFOC's sekundære bearbeidelse av rapportmateriale. Han etterlyste f. eks en meteorolog, noe vi håper kan gå i oppfyllelse om ikke så altfor lange. Feltforsker Jan O Stavene, Drammen, foreslo at NUFOC kanskje burde søke kontakt med radioamatører, da slike sikkert kunne være et verdifullt innslag i arbeidet på landsbasis. Her vil vi gjerne skyte inn at vi for mange år siden, i Trondheim UFO-Forening, var inne på samme tanken. Vi hadde da en stund kontakt med et par radioamatører i Kongsberg, men den gangen ble det desverre ikke noe konkret resultat.

Samarbeidet med Forsvarets overkommando ble også diskutert. Noen var en smule skeptiske overfor klausulen hemmeligstempeling, men vi mener at denne kun vil omfatte rent militære anliggender, og da er det jo ikke snakk om et UFO-fenomen. Skulle problemer mot formodning oppstå på dette punkt regner vi med at de lar seg løse under marsjen. Det ordinære møtet ble hevet kl 1700, men mange holdt gående med interessante, uformelle samtaler adskillig mye lengre.

***** "HØYBLOKKER" I U S A FOR 1000 ÅR SIDEN --- *****

I USA-staten New Mexico, som er grensestat til Mexico mot syd, er det en dal som heter Chaco Canyon og midt i dalen ligger en kjempemessig ruin, som lenge har vært kjent under navnet Pueblo del Arroyo. Ruinen er ca 1000 år gammel. Den er nylig blitt omhyggelig undersøkt av antropologen Neil M. Judd fra USA's Nasjonalmuseum, og en rapport om undersøkelsen er utsendt av Smithsonianinstituttet. (1). Man forbløffes når man leser denne rapporten om et kjempehus som er oppført ca 600 år før europeerne gjorde sitt inntog i Amerika.

Dalen hvor dette kjempemessige etasjehuset ligger, har den gang vært grønn og fruktbar; mens den nå ligger som ørken. Enkelte deler av huset står ennå i opp til tre etasjers høyde, murt av sten. Alene atudeetasjen har omfattet 120 rom, som åpenbart ikke har vært brukt til beboelse, men som verksteder, lagerlokaler, forsamlingslokaler, kirke o.l., mens de tre etasjene ovenfor har omfattet minst 80 treværelses leiligheter - som alle har vendt ut mot bygningens yttersider. Man har kunnet konstatere at i hver leilighet har kun det ene av de tre værelsene - som hadde vinduer i fasaden - vært benyttet som oppholds- og soveværelse. De to andre og mindre rom har vært brukt til oppbevaring av fødevarer, klær o.l.. I et av disse rommene fantes som regel en kvern til maling av korn. Det håndverksmessige arbeidet som er nedlagt i bygningen imponerte arkeologene meget. Datidens byggmestre har ikke bare vært meget dyktige murere, men også habile tomrere. Dette er så meget mer forbløffende når man tenker på det primitive verktøy som hovedsakelig har bestått av stenokser. Adskillige slike okser er funnet i ruinene.

HEMMELIGHETSFULLE HULETEGNINGER FRA EN FJERN FORTID

Finnes det en menneskelig forhistorie, med et kultursenter som ikke er ulikt vår kultur i dag, lyder det sensasjonelle spørsmål fra den kinesiske arkeolog, professor Tshi Pen-Lao, dosent i oldtidsforskning ved universitetet i Peking.

Funn på klippeøya Jotuo i Tung-fing hu-sjøen og i "Granitdalen" i Human-fjellene (Human-provinsen i sentral Syd-Kina) på sydsiden av sjøen, av merkelige tegninger med en anslått alder på minst 45.000 år er anledningen til den formodning at det har levet en menneskeslekt som kanskje har kjent en teknikk som liknet våre dagers.

I oktober 1957 støtte arkeologen Hui Tschu-ting, med sine tolv assistenter og dr. Wu-To-wai, på noen huler da de undersøkte en del av øya Jotuo, i Tung-fing-hu-sjøen, som hadde sunket for ca 3000 år siden. Disse huler i øyas indre hadde inntil da vært ukjente. To dykkere fant på 30 meters dyp inngangen til en underjordisk labyrint, som førte inn i granittøya - forøvrig en del av en tidligere fjellkjede i Tung-fing-hu-sjøen. Denne fjellkjeden hadde i fortiden sunket som følge av et voldsomt jordskjelv.

Over til neste side.

=====

Hemmelighetsfulle huletegninger fra en fjern fortid ---

På de glatte undersjoiske huleveggene fant man reinsdyrtegninger av en sjelden fullkommenhet, idet de for mange tusen år siden må ha blitt hugget inn i klippeveggene med ytterst skarpe gjenstander av hardt metall. Det merkelige er at de menneskene som står rundt omkring de åpenbart flyvende dyr, har en slags "pusterør" i munnen, tydeligvis hemmelighetsfulle våpen, som for omkring 45.000 år siden måtte anses som sensasjonelle.

Lenge undret kinesiske lærde seg over tre rundpyramider, oppdaget den 3 november 1953, da de kom til syne etter et jordskjelv på sydsiden av oya. De må opprinnelig ha hatt en høyde på ca 300 meter. Er det tidligere kinesiske fyrstegraver? Er de kulturminnesmerker fra en tidligere menneskehet? Vitner de om en for åttusener siden høytstående teknisk tidsalder, som er blitt offer for en katastrofe? Et tilfredsstillende svar kan etter professor Tschien-lao's mening neppe gis. Det er meget vanskelig å trenge inn i de åleglatte, roraktige og fylte gangene i rundpyramidene. Uforklarlig fint og stålhardt presset granittstov dekker inngangen og forhindrer fri passasje. Man har det inntrykk at inngangen formodentlig er blitt tettet igjen med hensikt. En annen teori går ut på at granittstovet har oppstått ved en kraftig eksplosjon. Akkurat som på oya Jotuo finnes det på de pyramidelignende bygningene innhuggede tegninger, hvortil må ha vært benyttet meget spisse og harde "instrumenter". Alene tegningenes utseende og den hemmelighetsfulle harmoni over dem, synes å stamme fra en tid som er nåtiden ganske ukjent. Hva betyr det at det over hodene på de små og meget firskårne menneskene, som sikter på reinsdyr med pusterør, svever sylindriske gjenstander med stromlinjeform, som stiger lodderett, eller skrått opp i luften?

Hva er det for mektige ovale "fartøyer" som synes å sveve mot jorden, og hvori det også sitter mennesker, som holder små pusterør i hånden og ikke i munnen?

Hemmeligheten med disse 45.000 år gamle stentegningene skal nå ved hjelp av amerikanske arkeologer søkes løst.

Kilder: Blant annet UFO-NYT for desember 1959, og Bornholm UFO Club's tidsskrift for desember 1975.

1) Fotnote (NUFOC): Dette er skrevet i 1959.

UFO-GALSKAP OVER AMERIKA

I Amerika har to mennesker stilt seg som ledere for en UFO-kultus som **har ført til tragedie** for mange. Folk loves et nytt liv på en annen planet, gir bort alt de eier og forlater sine familier.

To mystiske ledere for en UFO-kultus reiser nå rundt i Amerika og samler seg tilhengere som skal bli med dem på en romferd til "et høyere kongerike". Paret er middelaldrende, likner hverandre, kler seg likt og kaller seg ved ulike navn i ulike stater, som Gunia and Pig, Bo and Peep, Him and Her og simpelthen The Two.

De oppfordrer sine tilhengere til å gi fra seg sine eiendeler, inkl. barna, før de skal begi seg ut i verdensrommet med en UFO. Og hvor de to reiser etterlater de seg et hav av sorg og tragedie. Mødre går fra sine barn, menn forlater sine koner, sønner og døtre forsvinner fra sine foreldre.

I september forsvant 20 personer i Newport, Oregon, etter å ha deltatt på et møte ledet av det merkelige paret. Politiet sier at det ikke er tvil om at noe mystisk foregår, men de kan ikke foreta seg noe.

Da paret dukket opp for omkring et halvt år siden og begynte å forkynne sitt romfartsevangelium, ble de bare avfeid som noen halvgale mennesker som ikke var verd noen oppmerksomhet. Men etterhvert som stadig flere gir bort sine eiendommer og forlater sine familier, har myndighetene begynt å bli bekymret. Politiet gransker parets aktiviteter, men må bare fastslå at det hele er legalt. Det er en tragedie, for nå kan man stadig lese hjerteskjærende brev i amerikanske aviser fra mennesker som sitter alene igjen etter at familiemedlemmer er blitt "omvendt".

Flere tidligere medlemmer av denne kultusen, som kalles The Human Metamorphosis (HIM), hevder at de omvendte holdes som fanger ved hjelp av massehypnose. Joan Culpepper, som tidligere var medlem av gruppen sier: -De to lederne er farlige. De er ikke bare noen skrullerte svindlere. De har en voldsom psykisk makt. Det er ikke hypnose, men en tanke-transplantasjon. De omvendte er som roboter. De er fullstendig i deres makt. Bo og Peep kunne be dem ta en pistol og skyte en eller annen og de ville gjøre det.

I Texas hevdet The Two at de kom fra en annen planet med et romskip. Men de er faktisk blitt identifisert som Marshall Herff Applewhite, en 44 år gammel tidligere collegeprofessor, og Bonnie Lu Trusdale Nettle, en 48-årig astrolog. I 1974 ble de arrestert i Texas for biltyveri og sjekkmisbruk. Siden den gang har de reist rundt i en rekke amerikanske stater og samlet tilhengere - samt deres penger. De hevder at de ikke tilhører noen religiøs sekt, men Him påstår at han er på samme "vibrasjonsnivå" som Jesus. deres tilhengere hevder at Him og Her kom til Jorden, ble gjenfødt i menneskelig form og lever her et liv som mennesker.

(over til neste side)

Tilhengerne drar til en spesiell leir i Colorado hvor de skal forberede seg til et nytt liv på en annen planet og en eller annen gang i løpet av de neste ti år vil de bli plukket opp av en UFO. De må kvitte seg med alt sitt jordiske gods, unntatt campingutstyr, og så er det bare å håpe på at de blir funnet verdige til en UFO-tur.

The Two gar fortalt sine lyttere at de en dag vil bli drept av sine fiender i en stor amerikansk by. Etter å ha ligget på gaten i tre og en halv dag, vil det komme en kraftig lysstråle som vil fæie dem med seg til et bedre liv. Deres tilhengere kan også bli med dem, men de må ikke dø først. De hjernevasker sine tilhengere så at de fra seg store eiendommer og tusenvis av dollar, og tross all tragedie som følger i deres kjølvan, kan ikke politiet arrestere dem.

Kilde: B1 a Adresseavisen for 07.01.76.

UTSTILLINGEN "ROMFART OG UFO" - VELLYKKET ARRANGEMENT AV NUFOC ØST

Søndag den 12 oktober 1975 arrangerte NUFOC Østlandet en av sine etter hvert populære utstillinger på Jøstedmoen, Lillehammer. Fra avdelingen deltok foruten lederne Elbjørg- og Erik Fjeldberg, feltforskerne Per Ottesen, Oslo, Jan O Stavenes, Drammen og Kåre Elvik Lillestrøm.

Utstillingen fant sted i Landvernsalen, fra kl 1800 til 1900. Omkring 150 mennesker overvar arrangementet, får vi opplyst fra avdelingslederne i Lillestrøm.

Atter en gang vår kompliment !

NORSK UFO CENTER ØSTLANDET SAMMENKALLES TIL NYTT MØTE SØNDAG DEN 25 JANUAR PÅ KJELLER, LILLESTRØM

Møtet skal avvikles i Mosesvingen Fritidssenter, som sist, og som samtaleemner er blant annet oppsatt "Dagsorden i frie former" -

1. Framtidig nærkontakt
2. Nordisk UFO-kongress i Norge
3. Eventuelt

Vi verdsetter disse sammenkomstene av Østlands-avdelingen meget høyt, og ønsker lykke til !

Red.

SATELITTSPORINGSSTASJON MOTTOK INTELLIGENTE
SIGNALER - NASA GJØR ALT FOR Å HEMMELIGHOLDE

I april 1973 kom Det Britiske Interplanetariske Selskap med en nyhet av internasjonal klasse. Man offentliggjorde da resultatene av et undersøkelsesprosjekt som antydte at der på et eller annet sted innenfor månens bane befant seg en fremmed romfarkost som forsøkte å komme i kontakt med jorden. Verkets utgiver, den skotske filosofen Duncan Lunan, påsto at romfartøyet ved hjelp av radiosignaler hadde tilkjennegitt at den kom fra et planetsystem i stjernebildet Bootes...

Lunan mente at det måtte ha inntruffet en katastrofe på romskipets hjemplanet, for ca 1.300 år siden. Dens innbyggere skulle da ha blitt tvunget ut for å søke en ny planet å slå seg ned på.

Noen måneder senere så det ut som om Lunan skulle få støtte for sine teorier. Da rapporterte Samuel Kaplan, ved Gorkij-universitetet, at han hadde mottatt radiosignaler fra noe som kunne være en fremmed budbringer i solsystemet. De mystiske signalene kom i impulser ifølge et punktlig tidsskjema. De varte adskillige minutter og ble mottatt flere ganger om dagen.

Mens signalene fremdeles er et mysterium, mistet Lunans teori noe av sin mystikk da en påfølgende undersøkelse ikke førte til lokalisering av noe uvanlig. Den engelske Anthony Lawton, radioingeniør, og hans kollega Sidney Newton, meddelte til den internasjonale astronomiske kongressen i Amsterdam at deres søken med en 508 meter lang satellittspøringsantenne ikke hadde gitt noe resultat. Dette på tross av at de hadde benyttet frekvenser og metoder som skulle ha avslørt noe, dersom Lunans teori var riktig. I stedet, opplyste de, var de få forsinkede okko som de oppdaget sjeldne og kunne tilskrives klart naturlige fenomener. Men dette behøver ikke være slutten på historien. Ifølge en artikkel nylig, som først ble publisert i Vancouver B.C. og der etter i Seattle Times, har NASA's teknikere i Syd-Afrika hatt en merkelig opplevelse i oktober 1965, da deres radioteleskop mottok en uforklarlig utsendelse fra rommet. Signalene var så kraftige at deres elektroniske utstyr ikke kunne behandle dem !

ENDRET KURS !

Rapporten ble skrevet av Geof Gray Cobb, en engelskmann født i Canada, og som under tildragelsen var kontrolloperator ved South African Deep Space Instrumentation Facility, som sporet Ranger- og Marinersatellitter.

En slags form for forutaning inntraff en måned tidligere, da Mariner 4 helt uforklarlig endret kursen en smule. En bemerkelsesverdig bedrift ettersom den kun er utstyrt med styredyser!

Over til neste side.

Om ettermiddagen den 22 oktober begynte signalene fra Mariner 4's nærhet å stige dramatisk i styrke. Eller som en av teknikerne uttrykte det: - noe slikt kunne bare skje dersom "fuglen" var på vei tilbake igjen. Noe som selvsagt ikke var tilfellet.

Gray Cobb berettet:

- Kobies skriver hadde vært rolig og hadde skrevet en tynn, rød linje langs ytterkanten av en 23 cm bred, endelos papirrull. Nå løp pennen over hele papirets bredde, mens den tegnet røde berg og daler på en regelmessig måte.
- Tapte data, sa Jaapie Breytenback ved telemeterapparatene.
- Kretsene kan ikke registrere det.

Åtte minutter senere ble utsendingen avbrutt helt plutselig, og det uforståelige syntes å være over. Siden Mariners bane gikk vestover mot USA, foreslo Goldstone-stasjonen i California for det sydafrikanske personellet at de skulle peile tilbake mot zenit, og kanskje til den andre siden, for å se om det hele kunne ha vært forårsaket av en radiokilde - f.eks. Andromeda.

Gray Cobb fortsatte:

- Jeg ville ikke bråke med NASA-ingeniøren. Mens jeg iakttok parabolantennen, som langsomt beveget seg oppover, gjorde jeg noen beregninger. Hvis vi hadde fått inn en radiostjerne måtte den i løpet av angjeldende tidsperiode ha flyttet seg ca 60 grader over himmelen, på grunn av jordens rotasjon.
- Den skulle da ha befunnet seg 40 grader fra den vestlige horisont - omtrent der Mariner var. I virkeligheten befant Mariner seg så langt ute at dens bevegelse i forhold til fiksstjernene var nesten lik null. Så hvordan i astronomiens navn kunne den drive tvers over en radiostjerne og siden drive bort igjen - i løpet av åtte minutter ?

ISNENDE FORNEMMELSE -

Servomotorenes visling fortsatte. - Der er den igjen, sa Willem. Hans mottaker foretok seg igjen det samme. Men han hadde nå koplet inn noen demperkretser i sine høgfrekvensforsterkere for å kunne holde de mottatte signalene innenfor rimelige grenser.

- Jeg kan ikke erindre meg om jeg skalv, men jeg hadde en isnende fornemmelse nedover ryggen. Det var mer enn sølsomt. At radiokilden stadig befant seg på samme område av himmelen, der den hadde vært adskillige timer tidligere - på tross av jordens rotasjon !
- Den har iakttatt oss hele tiden, Sa Kobie.
- Søk i spiraler, hørte jeg det ble sagt i mine horetelefoner.
- Fastsett grensene for fenomenet. Forsøk å låse fast telemeterutstyret på retningen og hold alle båndspillere igang !

Kobie vred sine hydrauliske håndtak. Parabolantennen nikket vennlig med i det programmerte mønstret, som normalt ble anvendt til å søke etter en satelitt hvor man kun kjenner den omtrentlige posisjonen.

I 20 minutter falt mottakeren inn- og ut fra den fastlåste posisjonen, mens vi sporet formen på spøkelsessenderen der oppe på kveldshimmelen. Vi slo på det interne TV systemet, som kikket opp langs antennens mottakerretning.

Over til neste side.

Det vistest intet på TV-skjermen, enda vi visste at den kunne vise detaljene på en to-motors Cessna, som fløy i 600 meters høyde. Denne erfaring hadde vi gjort mens vi øvet oss i å innstille sporingsinstrumentene.

-Resultatene? Ja, kilden var en nesten perfekt sirkel. To grader i diameter. Avstand ukjent. De data som ble mottatt kunne ikke tolkes av våre apparater. Lavfrekvenskretsene avga vislelyder, knittring og hvin, som resulterte i hørbare, periodiske mønstre. Hvis De vil vite de radio-tekniske spesifikasjonene så var signalene både frekvens- og amplityde-modulerte.

Vår amerikanske ingeniør holdt på å bli en smule opphisset. Kanskje hadde Jet Propulsion-laboratoriet i California fått noe forståelig ut av det råmateriale som vi sendte over til deres dataterminal via radiolink.

-Send et R.T.C. null, sa han.

Det var en serie radioimpulser fra vår sender, som normalt beordrer utstyret i våre romfarkoster til stillingen: "klart for mottak". Jaaple trykket på sine knapper slik at kontrollsifrene kom til syne, og koblet så til senderkontakten.

-De mottatte signalene forsvant, sa Willem. Hans skjerm var nesten helt tom og viste kun bakgrunnsforstyrrelsene fra bilenes tenningsystem og andre elektriske apparater i Krugerdorp - 64 km unna. Skriveren gled ubeskjeftiget ned mot null...

ANTIKLIMAKS

Vi søkte, men fant ingen feil. Energiimpulsen fra senderen vår hadde rensket himmelen. Nesten som om vår få watts energi var blitt tolket av... noe, eller noen, som en fiendtlig handling.

Antiklimax. Vi slo igjen for natten. A-skiftet avløste neste dag. B-skiftet den neste og C-skiftet (vårt), den tredje. Vår gjest vente aldri tilbake.

Mange detaljer var uklare. I julen traff Cobb to australske teknikere i Johannesburg, som var på gjennomreise. Han kom ikke inn på detaljer, men hørte at de fortalte om en kveld i oktober. De ble alarmert kl 22,- og beordret til å innstille sin retningsantenne mot nordvest og gjennomseke området mellom horisonten og zenit. Man fant ingen ting og ingen forklarte for dem hva man lette etter.

Johannesburg ligger omtrent nordvest for Australia. Kanskje skulle deres antenne søke opp og ned langs Cobb-gruppens mottakerretning for å forsøke å få en triangulering på gjesten. Hvis dette var meningen betydde det at de intet fant. Enten benyttet den mystiske senderen retningsantenne - eller så befant den seg på så lav høyde over stasjonen at jordens krumning skygget av signalene for australierne.

-For dette møtet hadde jeg notert meg en del merkvverdige ting, forteller Cobb. I begynnelsen av desember hadde jeg tilfeldigvis vakten samtidig med den J. P. L. paneloperatoren som delte den merkvverdige oktober-episoden med oss.

-Hva hendte med UFO'en vår, spurte jeg.

-Vent litt så skal jeg se etter i journalen, svarte han. Kort pause.

-Merkelig ! - Noen har fjernet sidene fra den morgenen. Jeg skulle tro at de undersøker tilfellet.

(over til neste side)

Det var alt. Han ble avløst to timer senere. Jeg hadde ikke anledning til å snakke med ham flere ganger i løpet av den tiden jeg var på stasjonen. Unngikk han meg, eller var det tilfeldigheter? Jeg går ut fra det siste. Men ingen annon, som kjørte de amerikanske panelene, syntes å kunne erindre seg vår UFO-episode, da jeg brakte emnet på bane.

BÅNDENE BORTE...

Det var i januar 1966 at jeg fikk den strålende ide å lytte på båndene fra den 22 oktober. Data fra sporingene klassifiseres av NASA som av stor viktighetsgrad og blir derfor tatt opp dobbelt. To like båndopptak, to sett hullremser, to kopier av journalen, to kopier av hvert stykke data blir arkivert etter hver sporing. Datapakke A blir flyet til USA. Den identiske like pakke B oppbevares under lås og slå. Om pakke A går tapt kan et ytterligere sett data kopieres fra pakke B, og igjen flyges til Jet Propulsion Laboratory.

Følgelig skulle pakke B, fra 22 oktober finnes i arkivet under kontrollrommet. Jeg lånte nøkkelen av arkivaren, Tom Klew, og gikk ned i arkivet.

Datapakken for oktober lå til høyre, på den tredje hyllen. - 18, 19, 20, 21... 23, 24. Velordnede satser, pent på rekke og rad, men med et gapende hull der hvor pakken for 22 oktober skulle ha vært.

Tom kjente ikke noe til det. Han ble engstelig for konsekvensene dersom han alene var ansvarlig for datalageret.

Vi gikk sammen til stasjonssjefen, dr. Dough Hogg.

-Datapakken for 22 oktober savnes i arkivet, sa Tom.

Doug betraktet oss taust i et helt minutt.

-Jeg kjenner til det, sa han. Men den skulle ikke savnes, sa jeg.

-Den pakken var viktig.

-Det tror jeg nok, nikket Dough. Hvor viktig vet jeg ikke. Men ytterst viktig for de to mennene som den 25 oktober ga meg ordre fra NASA om å fjerne den!

Kilde : Canadian UFO-Report nr 3/75. UFO-Information nr 6/75.

TELEPORTASJON ? FLYGENDE TALLERKENER ? ---

Nå forsøker forskerne å finne svaret på gåten "reiser i tid og rom". I juli måned hvert år inntreffer plutselig bølge av hukommelsestap hos mennesker i USA. Samtidig med dette merkelige fenomen har man også funnet en økning i antall UFO-observasjoner. Kan der være en forbindelse?

En av forklaringene er såkalt "teleportasjon" - reiser i tid og rom, et fenomen som vitenskapen har avfeiet, men som i den senere tid har begynt å interessere forskere i USA og England.

I juli 1959, i byen Bahia Blanca (Argentina) forlot en velkledd forretningsmann sitt hotell og steg inn i sin bil. Han startet bilen for å gi seg i vei da en "sky" plutselig så ut til å omslutte hele bilen. I neste øyeblikk fant mannen seg igjen stående alene på en ødslig plass ute på landsbygda. Han stanset en forbipasserende lastebil og ba om å bli kjørt til Bahia Blanca. Sjåføren stirret på ham som om han hadde sett en galning foran seg og forklarte at det var over 1000 km til Bahia Blanca og at de var i Salta. Sjåføren kjørte dog den forbløffede mannen til Saltas politistasjon, hvor man kontaktet politiet i Bahia Blanca, som kunne bekrefte at forretningsmannens bil fremdeles befant seg utenfor hans hotell, med motoren i gang. Det merkeligste var at bare noen få minutter hadde gått siden mannen steg inn i bilen sin. I løpet av denne korte tiden hadde mannen på en eller annen uforklarlig måte beveget seg over 1000 km..

En søndagsmorgen i juli 1966 steg et ungt par fra Allen town, Pennsylvania (USA) inn i sin bil for å kjøre til sommerstedet sitt i Pocono-fjellene, knapt 30 minutters kjøring fra bostedet. Mens de kjørte langs Pennsylvania Turnpike oppdaget de et stort, rundt objekt på himmelen over bilen. Gjenstanden foretok noen merkelige manøvre over bilen og forsvant så. Da paret kom fram til sitt sommerhus gjorde de en merkelig oppdagelse: Klokken var 13.30. De hadde dratt hjemmefra ved 09.30-tiden om morgenen. Av en eller annen for dem ukjent grunn hadde det tatt dem 4 timer å kjøre en strekning som ellers pleide å ta 30 minutter. Ingen av dem kunne finne forklaring på at dette hadde tatt 4 timer.

Den 4 august 1968 lekte den 11-årige Grasiella Del Lounders Gimenez utenfor hjemmet sitt i Cordoba, Argentina, da hun ble fanget inn i en av disse merkelige skyene. -Jeg skulle akkurat til å gå inn for å se på TV, forteller hun til journalister fra "Cordoba News", - Akkurat da jeg skulle snu meg dukket en skylignende tåke opp på gårdsplassen. Den kom mot meg og plutselig kunne jeg ikke se de andre husene og ikke kunne jeg rope på mamma.

Etter dette vet jeg ikke mer, før jeg fant meg selv stående på et torv, hvor der var fullt av voksne og smågutter. Piken banket på en dør i nærheten og de som bodde i huset overlot henne til politiet. Piken hadde forflyttet seg fra en forstad til Cordoba og inn til Plaza Espana, byens sentrum!

En uoffisiell forskergruppe i England fikk en lang rapport om saken, for å forsøke å utrede hva som hendte. Forskningsgruppen forsker i teleportasjon.

Kilde: "UFO-RADEN" nr 6/75. Kredit: UFO Sundsvall

NOEN INNTRYKK ETTER EN UFO-KONGRESS

Av Willy Wegner

Copyright 1975 by Dansk UFO Center

Har man gjennom de siste 5-6 år fulgt med i hva som skjer i de internasjonale UFO-kretsene kan man ikke ha unngått å legge merke til et pust av friske vinder. Mye tyder på at ufologien er i ferd med å vokse seg ut av sine barnesko, som forøvrig er ganske utgåtte, og er i ferd med å utvikle seg i en konstruktiv retning. Dette skyldes utvilsomt at flere og flere vitenskapsfolk har begynt å prege ufosaken innenifra. Den gamle linjen fra 50- og 60-årene er sterkt på retur og dyrkes etter hånden kun av enkelte enklaver av romantikere. Med "den gamle linje" mener jeg det aspekt av ufologien hvor man innpasser sin ufointeresse på basis av kontaktberetninger. Utover romantikere, som er harmløse, finnes de befestede grupper av fanatikere hvor hver især erklærer at nettopp de har patent på sannheten om de flygende tallerkenene.

En av bastionene for den gamle linje er DUIST - UFO/IFO-Studiengesellschaft - i Wiesbaden, Vest-Tyskland, ledet av Karl Veit, som også utgir tidskriftet "UFO-NACHRICHTEN" på 16. årgang.

Fra 31. oktober til 2. november 1975 deltok jeg i "11. Internationaler interner UFO-kongress der UFO-Forscher", arrangert av DUIST. Av omkring et dusin innlegg vil jeg især fremheve to, som vakte den største begeistring, nemlig foredragene av Enrique Castillo fra Columbia, og Elisabeth Klarer fra Syd-Afrika. Begge kontaktpersoner. Castillo talte om sin reise i et romskip over Syd-Amerika og kom inn på den nye tidsalders misjon. Hans måte å gjøre det på var sjarmerende og ofte underholdende. Castillo glemt intet, selv kvinnesaken hadde han med i foredraget. Jeg vil ikke utdype hans foredrag her - vi kommer utvilsomt til å høre mer fra denne moderne "Adamski" fra annet hold.

Jeg var langt mer interessert i hva Elisabeth Klarer ville fortelle. I programmet sto det: "Bak lysmuren. Romreise med Akon."

Klarer er jo en av de kontaktpersonene som danske ufointeresserte ble flasket opp med i slutten av 50-årene.

Hennes møte med en blond, smukk rommann fra Venus, og turen i hans romskip, i 1965, ble allerede året etter lansert i "Psykisk forum". Dessuten har Klarers beretning vært utgitt av Bureau UFO-54 og gjengitt i "UFO-NYT" i oktober 1960. I Vest-Tyskland og i Sverige er beretningen utsendt i bokform. Muligens vil FUFOS - Fritt UFO-Studium - i løpet av 1976 gjenoptrykke beretningen i en revidert og større utgave.

Som så mange andre hadde jeg også antatt at Elisabeth Klarer for lengst var glidd ut av UFO-saken. Jeg antok derfor at hennes foredrag bare ville bli en oppfrisking av gamle minner. Imidlertid skuffet hun ikke sine tilhørere, idet hun fortalte at det hadde vært flere kontakter med rommannen Akon, gjennom årene og at hun stadig er i telepatisk kontakt.

(Over til neste side)

I nærmeste framtid kan man vente en bok om hennes nyere opplevelser - tittelen blir noe i retning av "Bak lysmuren". Boken vil sannsynligvis bli omtalt i "UFORALIA".

Generelt vil jeg si at det må kreve enten dumhet, mot eller frekkhet å fortelle at man f eks bor i runde hus på Venus og at gjennomsnittsalderen er over 200 år. Ikke minst etter landsettingen av de siste sovjetiske romsondene. Om det så er dumhet, mot eller frekkhet vil ikke jeg avgjøre. Det kan kun bli et spørsmål om tro. Den gamle linjens tilhengere hevder naturligvis at vitenskapen og myndighetene har rottet seg sammen og bedrar verden, for er det noen som vet hvordan det ser ut på Venus, så må det jo være de som personlig har vært der, og det har jo en lang rekke kontaktpersoner. Det er ganske visst !

Kilde: Bornholms UFO Club's tidsskrift nr 7/75.

-----0-----

NYTT TIDSSKRIFT: "UFORALIA"

Redaktør: Willy Wegner.

Utgiver for Uforaliaselskapet er:

DANSK UFO CENTER,
Postboks 85,
7700 Thisted, Danmark

Uforalia er et tidsskrift som utelukkende vil beskjeftige seg med UFO-litteratur, litteratur fra tilknyttede aspekter, samt ufologiens historiske utvikling. Uforalia, som utgis av Dansk UFO Center, er organ for Uforalia-selskapet, en gruppe av mennesker som driver litteraturforskning.

Uforalia vil utkomme uregelmessig, avhengig av mengden av relevant stoff. Bladets innhold vil bli delt opp i seksjoner, slik det framgår av følgende oversikt:

- Seksjon A : Bibliografisk arbeide
- B : Anmeldelser og omtale av litteratur
- C : Utdrag av bøker eller etappevis utgivelse av større verker
- D : Artikler av almen karakter, med tilknytning til UFO-litteratur.
- E : Intervjuer med forfattere, utgivere og redaktører av UFO-blad m fl.
- F : Pressenytt
- G : Ufologiens historiske utvikling

Uforalia stensileres i A4-format på enkeltsider, leilighetsvis supplert med offsettrykte illustrasjoner. Idet bladets sidetall vil svinge betydelig fra nummer til nummer vil det ikke være mulig å tegne abonnement. Ønsker man å holde bladet må man tilmelde seg som passivt medlem av Uforalia-selskapet. Alle medlemmer får automatisk tilsendt et brevkort hver gang et nummer utkommer, med opplysninger om nummer og pris.

Interesserte bes sende noen ord til DUFOC og si fra om man ønsker ovennevnte brevkort tilsendt hver gang, eller: om man ønsker Uforalia tilsendt kontinuerlig, vedlagt girokort for innbetaling, i løpet av en måned etter mottakelsen.

Vi - (NUFOC) - håper at mange av våre medlemmer vil benytte seg av dette !

FACIT AV INTERNASJONAL KONGRESS :
UFO-ORGANISASJONER SAMORDNES

Omkring 350 delegater samlet seg i månedsskiftet oktober/november 1975 i Fort Smith, Arkansas, USA, til hva som offisielt ble benevnt som verdens første "seriøse" internasjonale UFO-konferanse. Det var også første gangen ved en slik kongress at regjeringsrepresentanter offisielt deltok. Muligens indikerer også dette den kursendring i myndighetenes innstilling, som har kunnet merkes på andre områder og sammenhenger i løpet av 1975.

Kongressen ble overvåket av internasjonal presse, radio og TV. De referatene som uken etter, via telegrafbyråene, nådde ut er kortfattet og i visse tilfelle direkte tendensiøse. Det siste framgår av de ord og vendinger som skal forsvare myndighetenes hittil førte politikk, med hensyn til det å benekte fakta. Det blir rapportert at USA's forsvarsdepartement, Pentagon, fikk tåle kraftig kritikk for tilbakeholdelse av verdifull førstehåndsinformasjon om iakttakelser og nærkontakter. Astronomen dr. J. Allen Hynek, ved Northwestern University, anklaget flyvåpnet for en systematisk bortforklaring som i hvert enkelt tilfelle går ut på iherdig å påstå at enhver iakttakelse av UFO'er enten er et vanlig fly, en ballong eller også et naturfenomen. Alt dette for å fabrikere en statistikk som skal kunne vise at forsvinnende lavt antall uforklarlige saker.

INGEN BEVIS ?

De blaserte, indifferente, eller helt negative skeptiske reporterne berettet ingen avsløringer eller internasjonale skandaler fra kongressdagene. Åpenbart ble det framlagt bevis for iakttakelser og nærkontakter, men dette materialet ble ikke viderebefordret gjennom de vanlige kanalene. Vi får avvente beskjed fra våre kontakter der over. Sannsynligvis forstår disse notisjegerne seg ikke på å vurdere det presenterte materialet.

Hvorvidt tilstedeværelsen av offisielle observatører fra flyvåpnet og NADC (USA's forsvarskommando) markerer en ekte endring i standpunkt, eller utgjør et ledd i tåkeleggings- og desinformasjonspolitikken, er noe som får vise seg. Det er trolig at de ulike myndigheter sterkt har fornemmet den mistro som almenheten har gitt uttrykk for, og innenfor den stadig sterkere kritikk som myndighetenes opptreden har gitt opphav til.

Fiskeren Charles Hicks som fortalte deltakerne om da han ble tatt ombord i et "romfartøy" (vår anførsel - red.) spm landet i nærheten av Pascagoula i Mississippi i 1973. Det blir påstått at Hicks, før sitt innslag, skulle ha lovet noen å underkaste seg et forhør med polygraf (løgndetektor) men at han senere trakk seg.

SAMORDNING

Et viktig skritt i retning av mer effektiv ressursanvendelse utgjør et av de mest vesentlige resultat av kongressen.

(Over til neste side)

De nå i en viss utstrekning rivaliserende, og i hvert fall ikke koordinerte, store UFO-organisasjonene, som f.eks. MUTUAL UFO NETWORK (MUFON), AERIAL PHENOMENA RESEARCH ORGANIZATION (APRO), og INTERNATIONAL INVESTIGATIONS COMMITTEE ON AERIAL PHENOMENA (NICAP), samordner fra og med så sine aktiviteter, koordinerer utvekslingen av informasjon seg imellom, samt gir dr. Hyneks nye CENTER FOR UFO STUDIES i Evanston, Illinois, USA i oppdrag å fungere som en verdensomspennende databank.

Den utrettelige dr. Hynek synes å være mannen som kan imøtekomme de høyt stilte forventningene, men også den som har æren for det oppdraget han er blitt tildelt.

Hynek kom med en uttalelse om at det for tiden brukes altfor mye energi på å overbevise skeptikere og ignoranter om diverse snitt av UFO-fenomenets virkelighet. Han sa blant annet.:

-Vi slutter nå med å argumentere for at egg finnes. Nå går vi istedet i gang med å lage omeletten !

Thomas u. Orr.

Kilde: UFO INFORMATION nr 6/75.

-----***-----

"TALLERKEN" OVER GISLAVED, SVERIGE ? - MEGET MULIG, SIER EKSPERTENE

I forbindelse med observasjonen av tre sigarformede gjenstander over Gislaved i Sverige, en sak med flere vitner, skriver Jönköpingsposten bl.a.:

Oberstløytnant Sten Dalborg ved "flygflottiljen" i Halmstad tror ikke at det er noen form for "hallusinasjoner" man er blitt utsatt for. Han forteller:

-Vi har diskutert disse tingene svært meget, ettersom vi selv har gjort mange uforklarlige observasjoner, og iaktatt underlige ting på radaren. Det er mye vi ennå ikke har noen forklaring på. Om det er utenomjordiske besøkende vet vi ikke.

Sten Dalborg påpeker at han kjenner og har truffet tilstrekkelig mange som har vært skråsikre på at de har sett objekter som man ikke kan identifisere, til at det går an å ta det for gitt at slike ikke eksisterer. Bl.a. har et flertall flygere sett sigarformede gjenstander i luften. Hva dette kan være vet man heller ikke. - Men er det gjenstander fra andre planeter så er deres teknologi uhyre avansert, slutter oberstløytnant Dalborg.

Laborator Tage Eriksson ved Forsvarets Forskningsanstalt, FOA, i Stockholm forteller at forsvarsstaben i årene 1946 - 65 undersøkte over 2000 rapporter om UFO. Man kom imidlertid fram til at dette ikke hadde noen interesse for forsvaret og at det ikke dreiet seg om utenomjordiske skapninger.

Ofta hadde de iakttatte mystiske objektene en naturlig forklaring. Det kunne dreie seg om dagslysmeteoror eller radiosondeballonger.

Laborator Eriksson tror ikke på teorien om hemmeligholdelse fra forsvarshold. - Det ville likevel ha sivet ut, tror han. Derimot mener han at det finnes teknisk høyt utviklede sivilisasjoner på andre planeter, men legger til: =Man vet at den nærmeste beboelige stjernen ligger tolv lysår fra jorden. Når man vet at det er et lysekskunds avstand mellom jorden og månen, forstår man at det ville være temmelig vanskelig å nå til jorden. - Jeg tror nok at de bruker pengene på egne problemer i stedet.....

Eriksson tror ikke så mye på flygende tallerkener, Derimot anser han det som innenfor mulighetenes grenser at andre planeter har observasjonssattelitter som forsøker å finne ut hva som foregår på moder jord. Men de har ingen muligheter til å komme hit, sier han.

Det tips han kan gi mennesker som ser fremmede gjenstander på himmelen er at de skal bli hvor de er og observere objektet så lenge som mulig. Man skal altså ikke løpe etter andre, men helt rolig forsøke å finne ut hva det er man ser, hvordan det ser ut osv..

Spørsmålet om UFO'er er altså langt fra utredet ennå, selv om forsvaret ikke lenger er interessert. Rapportene fortsetter å strømme inn og, som oberstløytnant Dalberg sier, "det er mye som vi ennå ikke begriper..."

Christina Wigardt

Kilde: Jønkøping-Posten 07.08.75

Kredit: G I C O F F

NUFOC's kommentarer:

Oberstløytnant Dalborgs uttalelser synes interessante, for ikke å si oppsiktsvekkende. Såvidt vi har forstått hører det virkelig med til de store sjeldenheter at representanter for det svenske forsvar framkommer med positive uttalelser om UFO-problemet. Man synes å være vitne til en endret holdning over hele linjen etterhvert, når det gjelder disse tingene. Dette skyldes sikkert i første rekke at presset utenfra etter hvert har kommet inn i noenlunde seriøse former, noe man bør merke seg meget vel...

Tage Erikssons uttalelser skulle det ikke være nødvendig å si så mye om. De tør være av en slik art at ethvert gjennomsnittsmenneske av i dag lett gjennomskuer dem som det de åpenbart er, nemlig det bene tøve...

VI MOTTAR MED JEVNE MELLOMROM hele bunker av presseklipp fra Sverige og Danmark - noen ganger på tykkelse som en middels norsk telefon-katalog. Størparten av disse klipp gjelder observasjonsanliggender, med andre ord ting som vedrører vår rapportutgave - Rapportnytt.

Vi kan bare beklage at vi i dag ingen muligheter har for å gjengi alt dette skandinaviske materialet til våre lesere, men det var å håpe at det på en eller annen måte kunne få plass i form av en oversikt i Rapportnytt. Vi er fullt klar over våre tidsskrifters begrensning på dette punkt, men det ville by på betraktelige problemer å øke sideantallet vesentlig, slik situasjonen i dag ligger an når det gjelder midler og kapasitet innen arbeidet med UFO Forum.

Siden tingene imidlertid stadig er under utvikling håper vi at det før eller senere vil la seg gjøre å utvide denne del av informasjonsvirksomheten på en eller annen måte. Forslag fra leserne mottas som vanlig med takk !

HUSK AT RAPPORTNYTT FRA OG MED 1976 MÅ BESTILLES HOS NUFOC BERGEN !

D E N H U L E J O R D

Eksisterer der underjordiske verdener ?
Ligger Edens have, Atlantis og andre tapte
verdener stadig skjult under vår planets
ytre overflate ?

I årtusener har det vært mennesker som har trodd på eksistensen av en annen verden, skjult for våre øyne - - gjemt under vår planets overflate... Blant annet var Hitlers Thule-selskap ivrig opptatt av å søke etter denne indre verden. Noen av verdens eldste myter omhandler en slik underjordisk verden. Ligger det kjennsgjerninger til grunn for disse anskuelser ?

Eric Normans bok "DEN HULE JORD" forsøker å gjennomtrenge den eldgamle hemmeligholdelsens slør og avslører hva mange betrakter som den forbløffende sannhet.

Ett er sikkert: Forestillingen om en hul jord finnes til alle tider. Da den gamle sumerisk-babylonske helt Gilgamesh ville besøke sin farfar Utnapishtim, må han stige ned i jordens indre. Den greske gud Hefaistos driver sine underjordiske verksteder. Da Orfeus vil hente sin Euridike tilbake må han stige ned i underverdenen (Hades), og Herakles må som sitt tolvte arbeide hente "hunden" Kerberos opp fra underverdenen, som han når ved å stige ned gjennom en åpning i fjellet Tainaros. Fra Østen stammer de mange legender om "Verdens Konge", og fra Norden kjenner man "bergfolket", og de "underjordiske". Slik kunne en fortsette.

Fra mytenes verden vandrer segnene om en hul jord etter hvert over i bøkene. Forfatteren til omskrevne bok har gjengitt et rikholdig utvalg av dette, men enda mye mer har han måttet ligge. I fleng kan nevnes Platons opplysning om at "det finnes mange fordypninger i jordklodens overflate, som hver i sær utgjør en komplett verden", og kirkefaderen Hieronymus' meddelelse om at "elvene skylder både regnet og vannet inne i jorden deres eksistens. Jorden er nemlig hul".

Noen mener at de såkalte innvidde, i Tibets klostre, sitter inne med hemmeligholdt viten om denne indre verden. At dypt under noen av disse klostre, og også under pyramidene i Egypt, finnes innganger til tunnelsystemer som sluttelig fører helt fram til jordens indre. Boken omtaler f.eks. navngitte personer fra Vesten som etter å ha vunnet tibetanske lamaers tillit har fått vite en del om disse tingene.

Teorien om den hule jord bygger på den antakelse at det finnes kjempemessige hull ved såvel nord- som sydpolen. Disse polåpninger fører inn til en veldig, ukjent verden i jordens indre. Noen av teoriens tilhengere hevder videre at jorden gjennomskjæres av et utstrakt nett med ganger som fører ned til denne indre verden.

Hva slags vesener er det så som bebør disse selsomme regioner ? Herom synes meningene å være delte. Noen taler om en opphøyet, avansert rase som ønsker å lede den ytre overflatens mennesker til et høyere åndelig stadie, mens andre igjen ikke er så sikre på dette. De forteller i stedet om deroer (destruktive roboter) - halvt mennesker, halvt dyr - utstyrt med farlige krefter og lyster.

Den hule jord - forts

Om man tror på en hul jord med vennligsinnede vismenn eller demoniske dæroer, avhenger av ens personlige innstilling. men noen av dette mysteriums aspekter fortjener under alle omstendigheter en nærmere undersøkelse, fordi troen på dem har vist seg levedyktig så lenge.

Man har tidligere erfart at gamle myter, sagn og overleveringer ikke er å forakte. Da skal ikke nødvendigvis tas bokstavelig, men det interessante er at bak alle forestillinger, utbroderinger og forvanskninger finnes ofte hva man kunne kalle en konstant kjerner, og som viser seg å være nøyaktig den samme hos de ulike tidligere kulturer, uansett hvor i verden disse befant seg; Dette poeng er stadig understreket av forfattere som argumenterer for besøk fra verdensrommet i svunne tider.

Hermed er vi kommet til et for oss springende punkt ved huljordsteorien, nemlig i forbindelse med det grunnleggende spørsmålet om hvor UFO'ene kommer fra. Teoriens tilhengere har dermed skapt et alternativ til de øvrige teoriene på dette punkt, og de unngår problemet med de umåtelige avstandene i verdensrommet, ikke minst sett på bakgrunn av de stadig forekommende UFO-rapporter...

Den skarpsindige leser vil forlengst ha oppdaget at alle de gjengse argumenter som har vært benyttet av forfattere som Däniken og andre, når det gjelder eldgamle beretninger om "besøk fra himmelen", lett kan overføres til huljordsteorien! det finnes da også nok av eldgamle påstander om at den indre verdens innvånere ofte besøker overflateverdenen, hvor de flyr omkring i sine lynraske fartøyer...

Ifølge buddhistiske lærdommer er Agharta et underjordisk land, beliggende midt inne i vår planet. Der skal leve millioner av mennesker, og hovedstaden, Shamballah, sies å være en av de vakreste byer i universet.

Har man så noe mer å holde seg til enn sagn, myter og overleveringer når det gjelder denne fantastiske teorien? Ja, påstår dens talsmann, det har man! det har vært skrevet en mengde bøker i nyere tid om nettopp det. Den amerikanske ufo-forfatteren Ray Palmer, er vel den som best er kjent i ufo-kretser som en meget ivrig argumentator for hypotesen om den hule jord. I sitt tidsskrift - "Flying Saucers" har Palmer hatt mang en bestant artikkel og diskusjon om disse tingene. Blant annet er fotografier, tatt av de amerikanske ESSA-satellittene, trukket inn i bevisførselen. Videre har man direkte beretninger fra personer i vår egen tid som påstår seg å ha vært i den indre verden. En av disse er den norske sjømannen Olaf Jansen. I 1908 lå han for døden i sitt hjem et stykke utenfor Los Angeles, og ved siden av sengen satt hans eneste venn - en ung forfatter. det var da at Olaf Jansen fortalte om sin opplevelse - om hvordan han og hans far var kommet inn i den hule jord gjennom en åpning ved nordpolen. det var i 1829 at de befant seg meget langt nordover. De fant ut at de ville etterprøve deres foreldres beretninger og myter. Helt siden nordboerne hadde seilt ut fra de skandinaviske fjorder for å fiske eller plyndre, hadde disse dristige sjøfarere snakket alvorlig om "landet hinsides nordenvinden".

Olaf Jansen og hans far hadde seilt inn i denne merkelige verden. "Kjempene var vennlige og vi levde der i to år", fortalte han. "Der var mange forbløffende vidundere inne i jorden. Kjempene eksisterer ikke bare i eventyr de bor der nede. De lever mellom 600- og 800 år. De lærte oss sitt språk".

(Over til neste side)

Den hule jord ---

Han fortalte at de var kommet lengre enn oss, at de besatte en mystisk kraft - mer effektiv enn elektrisitet. Denne kraftkilde satte dem i stand til å utvinne energi av atmosfæren. De fikk varme fra en enkelt sol, som strålte mindre klart enn vår, og som liksom var innhyllet i tåkeskyer.

Denne norske sjømannen er bare én person av mange, som har fortalt ting som dette. De som tror på den hule jord er tilbøyelige til å mene at en døende mann ikke ville bruke sin siste stund til å fortelle en løgnhistorie.

Vi regner med at spørsmålene trenger seg på hos leseren .. Hva sier moderne vitenskap til dette? Er en hul jord overhodet mulig? Hva med planetenes bevegelser - geologien - flyrutene over nordpolen? Vi kan bare vise til boken, den har svarene på rede hånd, interessante svar faktisk - utredninger til ettertanke !

Mange vil nok uten videre avfeie dette som altfor fantastisk, og foreløpig er det da også kun tale om myter, overleveringer, beretninger, formidninger og hypoteser. Men - fantastiske er også UFO'ene, og deres tilstedeværelse - i en eller annen form - bygger som kjent som kjent på et ganske annerledes solid grunnlag. De representerer en uhørt gåte som en eller annen løsning må ha ! H v a løsningen er vet vi ennå ikke, men som så ofte ellers når man står overfor noe empirisk nytt må man ikke være redd for å gå tilsynelatende ukonvensjonelle veier, Myter, overleveringer, folkløse og legfolks beretninger har av og til vist seg å kunne gi støtet til forståelse av en k j e r n e av sannhet som ligger til grunn for det som umiddelbart virker som meningsløse eventyrene.... Interessant kan det være å merke seg at også Bibelen taler om "de på jorden og de u n d e r jorden..."

En mulig konklusjon ligger utenfor rammen av denne generelle omtalen. Dog vil vi gjerne få si at etter vår oppfatning foreligger det her en meget interessant og underholdende bok, som enhver med interesse for UFO-problemet og beslektede emner ikke bør overse. Hull i jorden eller ikke - et hull i ens ufologiske kunnskaper vil i alle fall være følgen av å overse boken !

KS.

Eric Norman: "DEN HULE JORD" - København 1975. Spinx & NIHIL
176 sider - illustrert Dkr.36,50.

Bestilles hos: Forlaget Spinx & NIHIL, Vesterbrogade 139,
DK-1620 København V, Danmark.
Dansk postgiro: 4 16 74 73. J
Benytt postgiro eller sjekk. e forøvrig annonse i
dette nummer. s

----*----

MYSTISK HULL I ISEN PÅ GLOMMA

Av Eldbjørg Fjeldberg

Mandag den 26 januar i år kunne avisen Østlendingen meddele at et mystisk hull var observert på Glomma-isen nord for Øksna. Det var Agnethe Nordermoen som oppdaget ishullet, hvis påfallende form var en firkant på ca 90 x 90 cm, med nøyaktig like stor, trugeformede utstikkere i tre av hjørnene - lengde ca 25 cm og bredde ca 15 cm.. Avtrykket hadde skarpe kanter og var som stemplet gjennom isen. Istykkelsen var fra 20 til 25 cm.

1. Det hadde snødd noen dager før hullet ble oppdaget, men dette var rent for snø, bare med et enslig ravespor i nærheten, noe som teoretisk skulle bevise at intet menneske hadde satt sine ben på isen.
2. Vannstråler var sprøytet opp på snøen i sydlig retning og oppe på den urørte flaten lå isbiter med et mørkt belegg. Hva var årsaken til vannstråler og isbiter kun i en retning?
3. Det ble hørt drønn sent torsdag kveld den 22 januar ved Øksna og Åsta, dvs nettopp den kvelden man mener hullet ble til. På gården ca 150 meter fra ishullet ble det hørt larm som av minering. Elghunden på gården hadde vært urolig. Hva reagerte hunden på - var det uvedkommende i nærheten?
4. En av teoriene om ishullets tilblivelse var sprengning. Uten fotspor (bortsett fra revene) i snøen, måtte en eventuell sprengladning nødvendigvis ha blitt kastet fra land. Det ville i så fall ha vært et mesterkast som kunne lage et nesten symetrisk avtrykk med rett-skårede kanter gjennom isen.
5. En annen teori gikk ut på at det trolig var et såkalt "varmehull" i isen. Kan varmehull opptre som en firkant med like store, trugeformede utstikkere i tre av hjørnene?

Dette var noen funderinger ut fra hva jeg har lest i Østlendingen, samt enkelte opplysninger av lensmannsfullmektig Amund Eng og journalist Ledvin Bæk. Det ble sett og hørt merkelige ting i Elverumsdistriktet samme uke som ishullet ble til. Norsk UFO-Center Østlandet har i den anledning sendt ut spørreskjema til enkelte observatører, som vi håper er så vennlige å fylle ut disse, eller skrive noen ord. Det vil muligens kaste litt mer lys over saken.

-----0-----

TILFØYELSER AV UFO FORUM's red.:

Vi fikk først kjennskap til ishullet ved at saken ble nevnt i radioen. Ikke lenge etter begynte pressklippene å strømme inn til oss i en mengde som vi aldri tidligere har opplevet maken til for en enkelt saks vedkommende. Ledsagende orienteringer fra NUFOC Østlandet fortalte oss på en betryggende måte at våre folk der ikke hadde latt det hele gå hus forbi. Reaksjonen fra den kanten var som vanlig meget rask og effektiv. Bare folk fra det militære var et hakk tidligere ute.

Fortsettes neste side.

Saken ble undersøkt på stedet og videre oppfulgt av Elbjørg- og Erik Fjeldberg, Kjell Christensen og Kåre Elvik. Prøver ble tatt av det mørke "pulveret", og i det dette skrives er prøvene til analyse på Lillestrøms lab.seksjon.

Den store mengden av presseklipp viser at avisfolkene har fått stor interesse for saken. Det er særlig Østlendingen som dominerer bildet, men også Aftenposten og VG bringer omtale av saken, med fotos fra åstedet og under store overskrifter.

I Østlendingen for 31 januar kan man lese at professor Eberhard Jansen fra universitetet i Oslo har vist interesse for ishullet. Torsdag den 22 januar så herr Hjalmar Lierbo fra Herøya en meteoritt-eksplosjon. Man satte denne i forbindelse med observasjoner i Elverum og også med lignende hendelser i Tønsberg, Nannestad og Ljørdalen.

-Det stemmer akkurat med det som skjer når en meteor går inn i jord-atmosfæren, sier professor Eberhard Jensen, som også var noe forbauset over meldingen fra Ljørdalen, der Hjørdis Åsheim hørte en merkelig, øredøvende lyd oppe fra luften tidlig på morgenen. Han mener at det kan ha vært sjokkbølger fra en meteor som dannet den kolossale larmen som fru Åsheim hørte. Den var så sterk at hun måtte holde for ørene.

Kort sagt: Ved Astrofysisk Institutt lot man til å mene at en meteoritt kunne ha ansvaret for ishullet i Glomma. Vi vet ikke om man der som et rent unntak fra tidligere praksis har undersøkt alle detaljer og tatt med i sine betraktninger alle de faktorer som taler mot meteoritt-teorien. Ens interesse for saken besto ene og alene i at det kanskje kunne ligge en meteoritt på bunnen av Glomma under hullet i isen. I så fall ville det være sensasjon.

Etter alt å dømme finnes det ikke spor etter noen firkantet meteoritt i dette tilfellet og hva så? Er saken da ikke lenger noe som har krav på interesse?

Oberstløytnant Bjørn Boye fra Forsvaret mente det var et strømhvirvelhull, da han sammen med major Einar Bækken og lensmannsfullmektig Amund Eng undersøkte hullet. Det er bare den haken ved det at strømhvirvelhull vanligvis slett ikke ser slik ut som ishullet i Glomma.....

Foreløpig vår kompliment til NUFOC Østlandet, for den raske reaksjonen på saken og for en bestemt og effektiv oppfølgelse. En spesiell kompliment vil vi denne gangen gjerne gi feltforsker Kjell Christensen, for det materialet han personlig samlet inn og for de vitner han fikk lokalisert i forbindelse med de øvrige observasjonene som er omtalt og som kunne ha sammenheng med denne saken. Også ved tidligere anledninger har Kjells arbeider plassert ham blant våre desidert mest effektive feltforskere og rapportører på Østlandet, hvilket vi her benyttet anledningen til å slå fast.

KILDER:

Østlendingen for 26, 27, 28, 29 og 31 januar 1976

Aftenposten for 27 januar - morgen og aftenutgaven

VG for 27, 29 og 30 januar 1976

Akershus Arbeiderblad for 28 januar - og 23 januar samt "NÅ".

Detaljer omkring de omtalte observasjoner vil bli brakt i Rapportnytt.

BØGER FRA SPINX & NIHIL

Henry Kjellson : "Forsvunden teknik". 112 s. Illustrert 25 d.kr.

Med Draken-konstruktørem prof. Henry Kjellson på sporet af glømte energiformer i Palestina, Ægypten og Tibet.

Frede Melhedegård: "Tut-Ankh-Amon er vågnet". 96 s. Illustrert 20.d.kr.

Den danske fortidsforskers videreførelse av Henry Kjellsons værk med nye oppdagelser af høytstående teknologi i fortiden.

Frede Melhedegård: "The Power of The Past". 32 s. Illustrert 8,50 dkr

Melhedegårds sensationelle foredrag (på engelsk) for Ancient Astronaut Society i Zürich 1975 med 26 illustrasjoner.

Herodot: "Ægypten - pyramider og sfinkser" 144 s. 30 dkr.

Oldtidsforfatterens førstehåndsberetning fra sin reise i Ægypten år 450 f. kr. med direkte meddelelser fra de egyptiske præster. Hyppigt citeret af alle moderne fortidsgådeforfattere.

Gerhard Gadow: "Fortids gåders forklaring" 80 s. Illustrert 20 dkr.

Bogen, der går tæt på kilderne hos Erich von Däniken, og som har tvunget ham på tilbagetog.

Gerhard Gadow: "Striden om Atlantis" 160s. Illustrert 30 dkr.

En omhyggelig undersøkelse af de forskjellige teorier om Atlantis. Med spesiell omtale af teorien om, at Atlantis lå i Nordsøen.

Brinsley Le Poer Trench: "UFO-myten og de psykiske fænomener"

112 s. Illustrert 25 dkr.

Den britiske ufo-forskers gjennomgang af ufo-fænomenerne sedt ud fra en ny synsvinkel. Med et tillæg av monumenterne på Månen.

Eric Norman: "Den hule jord" - gådefulde samfund i Jordens indre"

176 s: Illustrert 36,50 d.kr

Første samlede gjennomgang af dette fascinerende emne. Som tillæg medfølger en udvalgt bibliografi over huljordslitteratur.

Andrew Tomas: "På terskelen til uendelige verdener" 190s 33,70 dkr.

Den russiskfødte australske fortidsforskers forsøg på at konstatere liv i kosmos og besøg fra rommet. En bog om astro-arkæologi.

Bruno Frei: "Okkultisten" 160 s 33,70 dkr.

Førstehåndsberetning om kampen mod magikeren og telepaten Hanussen, der blev det Tredje Riges profet. Med et tillæg om "Naturforskningen i åndeverdenen" af Friedrich Engels.

Bøgerne fås ved indsendelse af den anførte pris pr postgiro eller check til forlaget:

SPHINX & NIHIL, Vesterbrogade 139, DK-1620 København V
Dansk postgirokonto nr 4 16 74 73.

NB! De anførte prisene er UTEN MOMS, da norske kunder som kjent ikke skal betale denne avgift ved kjøp fra Danmark. Red.